

1948 Jul 9 ILO San Francisco

482 Konvensjon 88 om ordning av arbeidsformidlingen.

Revidert ved konvensjon om revisjon av sluttbestemmelsene 26. juni 1961.

Oversettelse

Den Internasjonale Arbeidsorganisasjons Generalkonferanse, som av styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå er blitt innkalt til møte i San Francisco, og som er trådt sammen til sin enogtredevte sesjon den 17. juni 1948, og

som under punkt 4 på sesjonens dagsorden har besluttet å vedta visse forslag angående ordningen av arbeidsformidlingen, og

som har bestemt at disse forslag skal ta formen av en internasjonal konvensjon,

vedtar i dag, den niende juli i året nittenhundre åtteogforti følgende konvensjon som skal benevnes «Konvensjonen om arbeidsformidling, 1948».

Art. 1. 1. Ethvert medlem av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon som denne konvensjon er i kraft for, skal drive eller sørge for at det blir drevet vederlagsfri offentlig arbeidsformidling.

2. Arbeidsformidlingens hovedoppgave skal være å sørge for — der det er nødvendig i samarbeid med vedkommende andre offentlige eller private organer — den best mulige organisering av arbeidsmarkedet som en integrerende del av et nasjonalt program for å oppnå og opprettholde full sysselsetting og utvikle og utnytte de produktive muligheter.

Art. 2. Arbeidsformidlingen skal bestå av et landsomfattende system av arbeidskontorer under ledelse av en sentralmyndighet for hele landet.

Art. 3. 1. Systemet skal omfatte lokale og — hvor dette passer — regionale kontorer, i et antall stort nok til å betjene hvert geografisk område i landet, og med en beliggenhet som passer for arbeidsgiverne og arbeidstakerne.

2. Ordningen av kontorsystemet skal

a) tas opp til granskning

(i) når som helst det oppstår betydningsfulle endringer i grupperingen av den økonomiske virksomhet og av ervervsbefolkningen, og

(ii) når som helst rette myndighet mener at en granskning er ønskelig for å vurdere den erfaring som er høstet i løpet av en periode med eksperimentell drift, og

b) revideres når som helst slik granskning viser at en revisjon er nødvendig.

Art. 4. 1. Gjennom rådgivende komitéer skal det etableres samarbeid mellom representanter for arbeidsgiverne og arbeiderne om organiseringen og driften av arbeidsformidlingen og om utviklingen av retningslinjer for arbeidsformidlingen.

2. Denne ordning skal innbefatte opprettelsen av en eller flere sentrale rådgivende komitéer og av regionale og lokale komitéer hvor dette er nødvendig.

3. Arbeidsgivernes og arbeidernes representanter i disse komitéer skal oppnevnes i like stort antall etter samråd med arbeidsgivernes og arbeidernes representative organisasjoner hvor slike organisasjoner finnes.

Art. 5. De alminnelige retningslinjer

for arbeidsformidlingen med hensyn til tilvising av arbeid for arbeiderne skal utbygges etter samråd med representanter for arbeidsgivere og arbeidere gjennom de rådgivende komitéer som artikkel 4 har bestemmelser om.

Art. 6. Arbeidsformidlingen skal ordnes slik at den effektivt sikrer rekruttering og tilsetting, og i denne hensikt skal den —

(a) bistå arbeidstakerne med å finne passende arbeid og arbeidsgiverne med å finne skikket arbeidshjelp, og mer spesielt skal den, i samsvar med regler som skal gjelde for hele landet —

(i) registrere arbeidssøkere og kartotekføre deres faglige kvalifikasjoner, erfaring og ønsker, intervju dem med sysselsetting for øye, om nødvendig vurdere deres fysiske og faglige anlegg, og bistå dem med å skaffe dem yrkesrettledning eller yrkesopplæring hvor det trengs,

(ii) skaffe nøyaktige opplysninger fra arbeidsgiverne om plasser de har meldt ledige til arbeidsformidlingen, og om de krav som må oppfylles av de arbeidere de søker,

(iii) tilvise ledige plasser for søkere med passende ferdigheter og fysiske evner,

(iv) vise søkere og ledige plasser fra ett arbeidskontor til et annet i tilfelle hvor søkerne ikke kan få skikkelig tilsetting eller ledige stillinger bli besatt ved det opprinnelige arbeidskontor eller hvor andre omstendigheter tilsier denne fremgangsmåten,

b) treffe passende tiltak for å

(i) lette mobiliteten innen yrkene med henblikk på å tilpasse tilgangen på arbeidskraft til arbeidsmulighetene i de forskjellige yrker,

(ii) lette mobiliteten geografisk sett, med henblikk på å bistå ved flyttingen av arbeidere til områder med høvelige arbeidsmuligheter,

(iii) lette midlertidige overføringer av arbeidere fra ett område til et annet, som et middel til å motvirke stedlige midlertidige misforhold ved tilgangen på eller etterspørselen etter arbeidere,

(iv) lette en eventuell flytting av arbeidere fra ett land til et annet når overflyttingen er godkjent av vedkommende regjeringer;

c) samle inn og analysere, i samarbeid med andre myndigheter og med arbeidsgivere og fagforeninger der dette er påkrevet, de fylldigst mulige opplysninger om situasjonen på arbeidsmarkedet og dens sannsynlige utvikling, både i landet som helhet og i de forskjellige næringsgrener, yrker og områder, og gjøre slike opplysninger systematisk og raskt tilgjengelig for vedkommende

myndigheter, arbeidsgiver- og arbeiderorganisasjoner og for offentligheten i sin alminnelighet;

d) samarbeide ved administreringen av arbeidsløshetsstrygd og -understøttelse og av andre tiltak til støtte for arbeidsløse, og

e) i den utstrekning det er nødvendig bistå andre offentlige og private organer ved sosial og økonomisk planlegging med sikte på å sikre en gunstig arbeidssituasjon.

Art. 7. Det skal treffes tiltak til —

a) å lette spesialisering etter yrke og næringsgren innen de forskjellige arbeidskontorer, slik som landbruk eller noen annen virksomhetsgren hvor slik spesialisering måtte være formålstjenlig; og

b) fyldestgjørende å tilfredsstille de behov for sysselsetting som finnes hos spesielle grupper av arbeidssøkere, som f. eks. delvis arbeidsføre.

Art. 8. Innenfor arbeidsformidlingen og yrkesrettledingen skal det settes i gang og bygges ut særlige tiltak for ungdom.

Art. 9. 1. Arbeidsformidlingens personale skal bestå av offentlige tjenestemenn hvis stilling og tjenesteforhold er av en slik art at de er uavhengige av regjeringsskifter og av utilbørlige ytre påvirkninger og, forutsatt at formidlingen trenger dem, er sikret varig arbeid.

2. Med forbehold om eventuelle vilkår for rekrutteringen til offentlig tjeneste som landets lover eller forskrifter måtte foreskrive, skal arbeidsformidlingens personale rekrutteres uten at andre hensyn enn deres kvalifikasjoner for utførelsen av deres tjenesteplikter skal komme i betraktning.

3. Måten slike kvalifikasjoner skal konstateres på skal bestemmes av rette myndighet.

4. Arbeidsformidlingens personale skal få tilstrekkelig opplæring for utførelsen av sine plikter.

Art. 10. Arbeidsformidlingen og andre offentlige myndigheter skal — der det er påkrevet i samarbeid med arbeidsgivernes og arbeidernes organisasjoner og andre interesserte organer — treffe alle mulige tiltak med sikte på å tilskynde at arbeidsgivere og arbeidere på frivillig basis gjør full bruk av arbeidsformidlingen.

Art. 11. Vedkommende myndigheter skal treffe de nødvendige tiltak til å sikre effektivt samarbeid mellom den offentlige arbeidsformidling og private arbeidskontorer som drives i ervervsøyemed.

Art. 12. 1. Hvor et medlems territorium omfatter store områder, hvor vedkommende myndighet på grunn av be-

folkningsknappheten eller områdets utviklingstrinn anser det umulig å gjennomføre konvensjonens bestemmelser, kan denne myndighet frita slike områder fra anvendelsen av denne konvensjon i sin alminnelighet eller med de unntagelser for særskilte bedrifter eller yrker som den finner for godt.

2. Ethvert medlem skal i den første årsmelding det i samsvar med artikkel 22 i den Internasjonale Arbeidsorganisasjons konstitusjon avgir om anvendelsen av denne konvensjon, opplyse for hvilke områder det akter å gjøre bruk av bestemmelsene i denne artikkel, og skal dessuten angi grunnene til at det akter å gjøre bruk av dem. Intet medlem skal, etter datoen for sin første årsmelding, ta tilflukt til bestemmelsene i denne artikkel for andre områder enn dem det således har gitt opplysning om.

3. Ethvert medlem som benytter seg av bestemmelsene i denne artikkel, skal i senere årsmeldinger opplyse for hvilke områder det eventuelt gir avkall på retten til å gjøre bruk av bestemmelsene i denne artikkel.

Art. 13. 1. Ethvert medlem av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon som ratifiserer denne konvensjon, skal snarest mulig etter ratifiseringen, for de områder som er nevnt i artikkel 35 av den Internasjonale Arbeidsorganisasjons konstitusjon med endringer foretatt ved den Internasjonale Arbeidsorganisasjons konstitusjonelle endringer av 1946, bortsett fra de områder som er nevnt i punkt 4 og 5 av nevnte artikkel med endringer, tilstille generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå en erklæring som oppgir:

a) for hvilke områder medlemmet eventuelt påtar seg å anvende konvensjonens bestemmelser uten reservasjoner;

b) for hvilke områder det eventuelt påtar seg å anvende konvensjonens bestemmelser med visse reservasjoner, samtidig som det meddeler de nærmere enkeltheter ved disse reservasjoner;

c) for hvilke territorier konvensjonen eventuelt er uanvendelig, og i slike tilfelle meddeler grunnene til at den ikke kan anvendes;

d) for hvilke områder det eventuelt forbeholder seg å treffe senere avgjørelse.

2. Når et medlem har påtatt seg de forpliktelser som er nevnt i litra a) og b) av punkt 1 i denne artikkel, skal disse forpliktelser regnes som integrerende deler av ratifikasjonen og ha ratifikasjonskraft.

3. Ethvert medlem kan når som helst, ved en senere erklæring helt eller delvis annullere ethvert forbehold det i kraft

av litra b), c) eller d) av punkt 1 i denne artikkel måtte ha tatt i sin opprinnelige erklæring.

4. Ethvert medlem kan, når som helst når denne konvensjon i samsvar med bestemmelsene i artikkel 17 er gjenstand for oppsigelse, tilstille generaldirektøren en erklæring som på noe annet vis tar forbehold med hensyn til vilkårene i noen tidligere erklæring, og oppgir stillingen i øyeblikket for eventuelle, nærmere angitte områder.

Art. 14. 1. Hvor de saker som behandles i denne konvensjon faller innenfor rammen for et ikke-selvstyrt områdes selvbestemmelsesrett, kan det medlem som er ansvarlig for dette områdes internasjonale forhold, i samråd med styresmaktene i området, tilstille generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå en erklæring der en på områdets vegne påtar seg de forpliktelser som konvensjonen innebærer.

2. En erklæring som godtar forpliktelserne i denne konvensjon kan tilstilles generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå —

a) av to eller flere medlemmer av organisasjonen for et område som ligger under deres felles myndighet; eller

b) av enhver internasjonal myndighet som i kraft av de Forente Nasjoners pakt eller på annet vis er ansvarlig for administrasjonen av noe område, for dette område.

3. Erklæringer som i samsvar med de foregående punkter i denne artikkel tilstilles generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå, skal opplyse om konvensjonens bestemmelser vil bli anvendt i vedkommende område uten reservasjoner eller om den gjøres til gjenstand for reservasjoner. Når erklæringen opplyser at konvensjonens bestemmelser vil bli anvendt med reservasjoner, skal den oppgi nærmere enkeltheter om disse reservasjoner.

4. Vedkommende medlem, medlemmer eller internasjonal myndighet, kan når som helst, ved en senere erklæring helt eller delvis gi avkall på retten til å gjøre bruk av enhver reservasjon som er nevnt i noen tidligere erklæring.

5. Vedkommende medlem, medlemmer eller internasjonal myndighet kan til enhver tid når denne konvensjon i samsvar med bestemmelsene i artikkel 17 er gjenstand for oppsigelse, tilstille generaldirektøren en erklæring som på noe annet vis tar reservasjoner med hensyn til vilkårene i noen tidligere erklæring og oppgir den nåværende stilling for anvendelsen av konvensjonen.

Art. 15. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal sendes general-

direktøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå til registrering.

Art. 16. 1. Denne konvensjon skal være bindende bare for medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon hvis ratifikasjoner er blitt registrert hos generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå.

2. Den skal tre i kraft tolv måneder etter den dato da to medlemmers ratifikasjoner er blitt registrert av generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon for hvert enkelt medlem tre i kraft tolv måneder etter datoen for registreringen av dets ratifikasjon.

Art. 17. 1. Et medlem som har ratifisert denne konvensjon, kan oppsi den etter utløpet av 10 år etter datoen for konvensjonens første ikrafttreden, ved å sende generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå et oppsigelsesdokument til registrering. Slik oppsigelse skal ikke bli virkningsfull før ett år etter datoen for sin registrering.

2. Ethvert medlem som har ratifisert denne konvensjon og som ikke i løpet av det år som følger etter utløpet av den tiårsperiode som er nevnt i forrige punkt, utøver den oppsigelsesrett som er fastsatt i denne artikkel, vil være bundet for ennå en tiårsperiode, og kan deretter, på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel oppsi denne konvensjon ved utløpet av hver tiårsperiode.

Art. 18. 1. Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal underrette alle medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon om registrering av alle ratifikasjoner, erklæringer og oppsigelser som er blitt sendt ham fra organisasjonens medlemmer.

2. Når han underretter organisasjonens medlemmer om registreringen av den annen ratifikasjon som er tilstillet ham, skal generaldirektøren gjøre orga-

nisasjonens medlemmer oppmerksomme på hvilken dag konvensjonen vil tre i kraft.

Art. 19. Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal, i svar med artikkel 102 i de Forente Nasjoners pakt, sende generalsekretæren for de Forente Nasjoner til registrering fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner, erklæringer og oppsigelsesdokumenter som han har registrert i svar med bestemmelsene i de foregående artikler.

Art. 20. Når Styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå anser det nødvendig, skal Styret forelegge for generalkonferansen en rapport om hvordan konvensjonen virker, og undersøke om det er ønskelig at spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen blir oppført på konferansens dagsorden.

Art. 21. 1. Skulle Konferansen vedta en ny konvensjon som helt eller delvis reviderer denne konvensjon, da skal, medmindre den nye konvensjonen annet bestemmer,

a) et medlems ratifikasjon av den nye reviderende konvensjon ipso jure medføre øyeblikkelig oppsigelse av denne konvensjon uten hensyn til bestemmelsene i artikkel 17 ovenfor, dersom og når den nye reviderende konvensjon er trådt i kraft;

b) denne konvensjon opphøre å kunne ratifiseres fra og med den dato den nye reviderende konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal fortsatt være gjeldende i sin foreliggende form og med sitt foreliggende innhold for de medlemmer som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den nye reviderende konvensjon.

Art. 22. Den engelske og franske versjon av teksten til denne konvensjon er like autentiske.